Lietas arhīva Nr. 1-0103-18/15
ECLI:LV:RLPT:2018:0601.1A29021517.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 1.jūnijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Dagnija Bērziņa 2018.gada 22.maijā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) sūdzībā par Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk tekstā - iestāde) 2017.gada 5.septembra lēmumu Nr. D57-AK-17-36-35.

Aprakstošā daļa

Rīgas pašvaldības policijas inspektors A.Sloka 2017.gada 21.augustā sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. ZV224632 par to, ka 2017.gada 21.augustā plkst. 14:54 uz brauktuves Rīgā, Uzvaras bulvārī 16 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli NISSAN, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kas aprīkots ar noteikto vieglā taksometra speciālā aprīkojuma elementiem (taksometra nolīgšanas telefona numurs un informācija par pārvadātāju (/Nosaukums A/), bet noteiktā kārtībā nav reģistrēts kā taksometrs, pārkāpjot Ministru kabineta noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumu" 225.3 apakšpunktā noteiktās prasības.

Ar 2017.gada 5.septembra Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmumu Nr. D57-AK-17-36-35 /pers. A/ sodīts pēc Latvijas APK 149.^{32} panta 7.daļas ar naudas sodu 170,00 EUR apmērā.

Nepiekrītot iestādes lēmumam, /pers. A/ iesniedza sūdzību, kas Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta 2017.gada 20.oktobrī. Ar tiesneses 2017.gada 24.oktobra lēmumu tika ierosināta tiesvedība un nolemts izskatīt lietu rakstveida procesā, nerīkojot tiesas sēdi.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka lēmumam nepiekrīt un pārsūdz to pilnā apmērā šādu apsvērumu dēļ.

Iesniedzējs norāda, ka paņēma automašīnu Nissan ar valsts numuru /reģistrācijas numurs/ savām privātām vajadzībām, dienas laikā iesniedzēju apstādināja Rīgas pašvaldības policija un informēja, ka automašīna ir aprīkota ar noteikto vieglā taksometra speciālā aprīkojuma elementiem.

Automašīnā Nissan ar valsts numuru /reģistrācijas numurs/ bija uzlīmētā /Nosaukums A/ uzlīme, kura bija izvietota uz aizmugurējām durvīm pasažiera puse.

Sniedzot pasažieru pārvadāšanas pakalpojumus Latvijā, jāievēro vairāki normatīvie akti, tostarp - Autopārvadājumu likumu, Ministru kabineta noteikumus Nr. 468 „Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem", saistošus noteikumi.

Saskaņā ar Autopārvadājuma likumu 29.panta 2.punktu vieglais taksometrs ir vieglais automobilis, kas paredzēts pasažieru pārvadāšanai pēc individuāla pasūtījuma un apgādāts ar ierīci, kura uzrāda pakalpojuma maksu un kuras rādījumi tiek izmantoti ienākumu uzskaitē.

Pamatojoties uz MK Noteikumiem 468 Noteikumu par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem

Taksometriem" 8 punkts nosaka taksometra aprīkojumu kas atbilsts normatīvajos aktos par ceļu satiksmi noteiktajām prasībām , kā arī papildus ir aprīkots un apgādāts ar (pazīšanas zīmi, taksometra numuru zīmi, gaismas kontrolsignālu taksometra skaitītāju, vizītkarti ar taksometra vadītāja fotogrāfiju), p. 8.6 informāciju par taksometra dienas un nakts pakalpojumu tarifu (maksu), norādot

taksometra nolīgšanas tarifu, attāluma tarifu (maksa par kilometru) un laika tarifu (braukšana un stāvēšana) t. maksa par minūti). Šo informāciju norāda ārpusē uz transportlīdzekļa labās puses aizmugurējām durvīm (neizmantojot durvju stikloto daļu) ar transportlīdzekļa pamatkrāsu kontrastējošas krāsas burtiem un cipariem, kuru augstums ir ne mazāks par 40 milimetriem. Ja taksometram labajā pusē ir tikai vienas durvis, informāciju par taksometra pakalpojumu tarifu (maksu) norāda taksometra labās puses aizmugurējā daļā. Vietā, kurā paredzēta informācija par taksometra pakalpojumu tarifu (maksu), nedrīkst izvietot citu informāciju vai klientu maldinošu informāciju par piedāvātā pakalpojuma faktisko maksu; p. 8.7. informāciju par pārvadātāju (nosaukums, emblēma, visu to pašvaldību nosaukumi, kurās izsniegta speciālā atļauja (licence) vai licences kartīte) - transportlīdzekļa ārpusē uz abām priekšējām durvīm. Ja pārvadātājs saņēmis vairākas speciālās atļaujas (licences), uz taksometra durvīm var norādīt vienas pašvaldības emblēmu; kurā izsniegta speciālā atļauja (licence);

2017.gada 4.septembrī iesniedzējs sazinājās ar /Nosaukums A/ vadību, lai noskaidrotu vai /Nosaukums A/ ir reģistrēts, kā pasažieru pārvadātājs un saņēmu atbildi, ka /Nosaukums A/ ir reģistrēta LR patentu valde, bet /Nosaukums A/ nekad nebija reģistrēta kā pasažieru pārvadātājs neviena administratīvajā teritorijā Latvijā.

Ņemot vērā to, ka automašīnai Nissan ar valsts numuru /reģistrācijas numurs/ nebija taksometra pazīmes un /Nosaukums A/ nekad nebija reģistrēta kā pasažieru pārvadātājs, iesniedzējs līdz tiesu acelt iestādes lēmumu un izbeigt lietu.

2017.gada 24.novembrī tiesā no iestādes saņemts paskaidrojums par /pers. A/ sūdzību. Paskaidrojumā iestāde norāda, ka iesniedzēja sūdzības raksturs ļauj secināt, ka sūdzības iesniedzējam ir zināmas taksometru aprīkojuma likumiskās prasības, pretēji Komisijas sēdē un notikuma vietā paskaidrotajam, kas, Komisijas ieskatā, norāda uz personas interesi sniegt paskaidrojumus atkarībā no pastāvošās situācijas, nevis patiesajiem rīcības motīviem.

Uz transportlīdzekļa izvietotais uzraksts /Nosaukums A/" - tehniski un vizuāli atbilst tam komersanta SIA /Nosaukums A/ logo, kas nodarbojas ar taksometra pakalpojumu sniegšanu un par kuru informācija sniegta /tīmekļa vietnes nosaukums/ internēta vietnē. Tāpat arī internēta vietnē /tīmekļa vietnes nosaukums/ viens no pieejamajiem tālruņa numuriem, kas paredzēts taksometra izsaukšanai ir /numurs/, kas atbilst tālruņa numura zīmju virknējumam, kas 21.08.2017. bija izvietots uz transportlīdzekļa ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/. Minētais ļauj secināt, ka neskatoties uz to, ka speciālā aprīkojuma elementi neatbilst likumiski noteiktajam tādā apmērā, lai varētu atzīt, ka taksometra aprīkojums neatbilst normatīvi noteiktajam, konkrētajā gadījumā ir atzīstams, ka transportlīdzekļa ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/ aprīkojums bija tāds, kas var maldināt citus ceļu satiksmes dalībniekus.

Ņemot vērā minēto un iestādes lēmumā veiktos secinājumus, iestāde sūdzības iesniedzējas sūdzību neatzīst un uzskata, ka iestādes lēmums ir atstājams negrozīts.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} pantā noteikto, tiesa iesniedzēja sūdzību izskata rakstveida procesā un ievērojot šā kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību.

Tiesa, iepazinusies ar sūdzību un Rīgas domes Administratīvās komisijas 2017.gada 5.septembra lēmumu Nr. D57-AK-17-36-35, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{12} panta otro daļu, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Savukārt Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Autopārvadājumu likuma 35.panta pirmā daļa noteic, ka pasažieru pārvadājumus ar vieglo taksometru drīkst veikt tikai tad, ja pārvadātājs ir saņēmis speciālo atļauju (licenci), ko izsniedz pašvaldība. Tā apstiprina licencēšanas noteikumus un vieglo taksometru stāvvietu izvietojumu, kā arī nosaka pašvaldības atšķirības zīmi un tās izvietojumu ārpusē uz taksometra virsbūves.

MK noteikumu Nr. 279 225.3.punkts noteic, ka aizliegts braukt ar transportlīdzekli, kas aprīkots ar ierīcēm (speciālo zilo vai sarkano bākuguni, skaņas signālu, plafonu, gaismas kontrolsignālu u. tml.) un speciālo krāsojumu, kas saskaņā ar standartu LVS 63:2009 "Operatīvie transportlīdzekļi, krāsojums, aprīkojums" ir paredzēti operatīvajiem transportlīdzekļiem vai saskaņā ar normatīvajiem aktiem par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem ir paredzēti taksometriem un var maldināt pārējos ceļu satiksmes dalībniekus.

Speciālo Noteikumu norma noteic prasības taksometra aprīkojumam un speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes noformējumam. Taksometra aprīkojums atbilst normatīvajos aktos par ceļu satiksmi noteiktajām prasībām, kā arī papildus ir aprīkots un apgādāts ar pazīšanas zīmi – īpašu izgaismotu taksometru pazīšanas zīmi, kas ir nostiprināta uz transportlīdzekļa jumta. Pazīšanas zīme ir ieslēgta, ja taksometrs ir brīvs, un izslēgta, ja tas ir aizņemts. Pazīšanas zīmes priekšpusē un aizmugurē ir attēlota taksometra atšķirības zīme. Tā ietver lielo burtu "T" un tam abās pusēs divās rindās šaha veidā izvietotus melnus kvadrātus uz balta fona. Minimālais kvadrātu skaits katrā pusē burtam ir pieci, divi kvadrāti izkārtoti augšējā rindā, trīs – apakšējā rindā.

Latvijas APK 149.^{32} panta 7.daļa noteic, ka par tāda taksometra vadīšanu, kurš aprīkots ar kādu no noteiktajiem vieglā taksometra speciālā aprīkojuma elementiem, bet nav noteiktajā kārtībā reģistrēts kā taksometrs, paredzēts naudas sods transportlīdzekļa vadītājam no septiņdesmit līdz trīssimt piecdesmit *euro* apmērā.

Lietā nepastāv strīds par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Lietā ir strīds par to, vai iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{32} panta 7.daļā norādīto prasību neievērošanu.

Tiesa atzīst, ka ar lietā esošiem pārbaudītajiem pierādījumiem ir pierādīts fakts, ka iesniedzējs vadīja transportlīdzekli, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, 2017.gada 21.augustā, ko neapstrīd pats iesniedzējs, kas bija aprīkots ar noteikto vieglā taksometra speciālā aprīkojuma elementiem (taksometra nolīgšanas telefona numurs un informācija par pārvadātāju - /Nosaukums A/).

Iesniedzējs pārkāpuma izdarīšanas laikā nav uzrādījis likumā noteiktā kārtībā izsniegto atļauju, tāds dokuments netika iesniegts arī tiesai.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzēja darbībās konstatējams 2.06.2015. MK Noteikumu Nr.279 225.punkta 3.apakšpunktā paredzētās normas pārkāpums, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{32} panta 7.daļā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.panta otrā daļa noteic, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot 21.08.2017. administratīvā pārkāpuma protokols Nr. ZV 224632, 21.08.2017. Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes Sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas inspektora K.A.Slokas ziņojums, CD disks ar videoierakstu, pārkāpuma vietā veiktie fotoattēli.

Tiesa atzīst, ka no Latvijas APK 149.^{32} panta septītās daļas dispozīcijas neizriet, ka pārkāpuma sastāva konstatēšanai ir nepieciešama pasažiera faktiskā pārvadāšana vai atrašanās kādā no darbības pozīcijām, bet ir noteikts, ka pārkāpums izpaužas, kā piedalīšanās ceļu satiksmē ar transportlīdzekli, kas aprīkots ar vieglā taksometra aprīkojuma elementiem, bet noteiktā kārtībā nav reģistrēts kā taksometrs. Konkrētajā gadījumā pilnīgi pietiekoši ir konstatēt faktu, ka attiecīgais taksometrs ir aprīkots, bet nav reģistrēts kā taksometrs.

Tiesa atzīst, ka iestāde, izskatot sūdzību, Latvijas APK nosacījumus un prasības nav pārkāpusi, iestāde konkrētās pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu.

Iesniedzējam uzlikts minimālais sods, ko par izdarīto pārkāpumu paredz Latvijas APK 149.[32] panta septītās daļas soda sankcija, saskaņā ar minētā likuma 32.pantā minētajiem soda uzlikšanas noteikumiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu augstākas iestādes amatpersonas lēmuma atcelšanai. Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu un sūdzībā izteiktos argumentus, tiesa atzīst, ka sūdzība noraidāma, bet augstākas iestādes lēmums atstājams negrozīts.

Tas apstāklis, ka iesniedzējam ir cits viedoklis nenozīmē, ka pārkāpums nav noticis. Faktisko apstākļu vērtēšana un pārkāpuma fiksēšana nav iesniedzējas kompetencē.

Pieņemot /pers. A/ sūdzību, ierosinot lietu un izskatot lietu pēc būtības, ir ievērotas iesniedzēja Satversmes 92. pantā garantētās tiesības uz savu tiesību un likumisko interešu aizstāvību taisnīgā tiesā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka ar visiem lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka taksometrs ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, noteiktā kārtībā nebija reģistrēts kā taksometrs, tādējādi iesniedzējs pārkāpa 2.06.2015. MK Noteikumu Nr.279 225.punkta 3.apakšpunktā noteikto, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[32] panta 7.daļā.

Tādējādi, Rīgas domes Administratīvās komisijas 2017.gada 5.septembra lēmums Nr. D57-AK-17-36-35 un protokols Nr. ZV 224632 ir sastādīts likumīgi un pamatoti.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 246.-250.pantu 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 2.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2017.gada 5.septembra lēmumu Nr. D57-AK-17-36-35, ar kuru /pers. A/, personas kods /personas kods/, sodīts pēc Latvijas APK 149.[32] panta 7.daļas ar naudas sodu 170,00 *euro* apmērā (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. ZV 224632), bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesā no tā pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2018.gada 1.jūnija.

Tiesnese: (personiskais paraksts) Dagnija Bērziņa